Ч. 148. Середа 17 (4) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостивах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної — Відновлене тридержавного союза. — Послїдний акт упадку Порт Артура.

В комісиї буджетовій Ради державної вела ся вчера нарада над провізориєю буджетовою. П. Вукован жадав пояснень в справі вислову дра Векерлього що до Босни в угорскім соймі, відтак обговорював обширно положенє Хорватів і Сербів на угорщинї, а вкінци домагав ся лїпшого получення зелїзничого Дальматиї з Австриєю і остаточно полагодженя язикового питаня в Дальматиї. — П. Віттек, б. міністер зелїзниць, промавляв за ухваленем буджетової провізориї в інтересї конституциї і вніс резолюцию, взиваючу правительство, аби взяло назад розпорядженє о підвисшеню почтових, телеґрафічних і телефонїчних оплат. — П. Гофман-Велленгоф прилучив ся до тої резолюциї, а дальше жадав пояснення, як правительство представляє собі санацию краєвих фінансів. Домагав ся скорого полагодженя податку домового і поліпшеня платнї державної служби, а вкінци підвисшення дотациї на підпиранє дрібного промислу до квоти одного мілїона корон. — Всенїмець п. Малїк виступив против толкованя ческих промов скарбовим радникам і против ухваленя додаткової оплати від цукру на Угорщинї. — П. Сильвестер вніс резолюцию домагаючу ся увзглядненя всїх тих родів державної служби, котру поминено при послїдній реґуляциї. — Відтак вніс посол Ґломбиньский кілька інтерпеляций в справах податкових. П. Корошець, Словінець, заявив, що Словінцї помимо того, що не мають довіря до правительства будуть голосувати за буджетовою провізориєю. В дальшім ходї дискусиї забрав голос п. Міністер торговлї др. Форшт і заявив, що розпорядженє правительства в справі продажи пива в фляшках будуть в осени оповіщені. В справі підвисшення почтових оплат заявляє, що всї дотичні постанови були видавані все в дорозї розпоряджень без якого-небудь протесту зі сторони парляменту. П. Крамарж полемізував з пос. Вітеком. П. Міністер скарбу др. Коритовский вніс додаткове предложенє до буджетової провізориї і відповідав на всї порушені попередними бесїдниками закиди. По промові п. Міністра скарбу перервано наради і назначено слїдуюче засїданє комісиї на нинї $9^1/_2$ год. рано.

Союз між Австро-Угорщиною а Італією заключено в червни 1902 року на шестилїтний протяг часу, значить ся, єго правосильність кінчила ся в червни 1908 року. Але в договорі союзнім єсть й така постанова, що союз обовязувати ме й дальших 6 лїт, коли єго не виповість ся на один рік перед упливом правосильности. Реченець до виповідженя минув в червни 1906 р., а що із права виповідженя ніхто не користав, то союз Австро-Угорщини з Італією стає тим самим відновлений на слїдуюче шестилїтє аж до 1914 року. Тому, що такі постанови обовязують у взаїмних зносинах також Італію і Нїмеччину, то й цїлий потрійний союз задержує свою силу на будуче, хоч останними часами роблено чимало заходів, що-б єго розбити. Особливо Італія почувала себе нїяково в союзї з Австриєю з огляду на суперечні інтереси в Альбанії. Теперішна стріча бар. Еренталя з Тіттонїм має дати доказ, що австро-італїяньскі відносини вже поліпшили ся.

Про з'їзд бар. Еренталя з міністром Тіттонїм доносять урядово з Риму: На вчерашній конференциї бар. Еренталя з Тіттонїм скріплено чувства сердечної приязни, які лучать оба краї і союзні правительства. Обговорювано загальне положенє в Европі і всї справи, які мають особливе значінє для Австро-Угорщини. Оба міністри вповнї порозуміли ся і уложили засади удержаня дотеперішних відносин.

В доповненю вчерашної телеґрами про процес ґен. Штесля доносять: Ґен. Штесель — як каже акт обжалованя — не вичер-

---

2)

Шерльок Гольмс при роботі.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше)*).

Перший баталїон 117 полку стояв вже від кількох лїт в Альдершот. Женаті офіцири мешкали звичайно поза касарнею в приватних помешканях а полковник мешкав через цїлий час у вілї Лячіне, віддаленій якої пів милї від північного табору. Дім той окружають довкола плянтациї, котрих ширина на західній сторонї аж до гостинця виносить впрочім ледви трийцять метрів. В тій вілї не мешкав ніхто більше лиш полковник і єго жінка та візник і дві служниці; дїтий у Барклїїв не було та й звичайно ніхто з гостий у них не ночував.

Тепер же мушу сказати, що стало ся у вілї Лячіне в понедїлок вечером межи девятою а десятою годиною.

Панї полковникова єсть католичка і займає ся дуже сьвятоюрским товариством, котре ставить собі за задачу роздавати бідним переношену одіж. О осьмій годинї мали відбути ся збори а панї Барклї спішила ся з вечерою, бо хотїла бути на засїданю. Коли вийшла з дому, чув ще візник, як она пращала ся з мужем і обіцяла єму борзо вернути. Відтак поступила до сусїдної вілї по панну Мортізон і пішла з нею на збори, котрі тревали може три чверти години. О чверт на десяту вертала панї полковникова назад до дому і розійшла ся з панною Мортізон, коли переходила коло єї помешканя.

Від західної сторони у вілї Лячіне єсть комната до снїдань зі склянними дверми, що виходять на велике подвірє, котре відділяє від гостинця лиш низький мур з зелїзною решіткою на нїм. До сеї комнати зайшла панї Барклї, коли вернула; віконниці не були ще замкнені, бо вечером лиш рідко коли сидів хто в сїй комнатї; она сама засьвітила лямпу, задзвонила відтак і зовсім против свого звичаю казала покоєвій Дженї принести собі чарку чаю. Полковник сидів в столовій комнатї, але коли вчув, що єго жінка вернула, пішов до неї до тої комнати. Візник видів ще єго, як він ішов через сїни і зайшов туди. По тім не побачив вже єго ніхто живого.

Коли служниця може в яких десять мінут опісля станула з чаєм під дверми, аж налякала ся вчувши голосну сварку полковника з жінкою. Она запукала але ніхто не відповідав; она тодї потиснула на клямку, але двері були із середини замкнені. Она збігла відтак на долину до кухнї, закликала кухарку і візника на гору і стали підслухувати, як їх паньство сварять ся. Не було чути, щоби хтось инший говорив як лиш полковник і єго жінка; всї троє згідно то признавали. Барклї говорив тихо, уриваними реченями, так що стоячі в сїнех нічого не розуміли, а голос полковникової був дуже роздразнений і огірчений; коли відозвала ся, то можна було добре зрозуміти, що она говорила. — Ти нужденний трусе — повторила она кілька разів — щож тепер буде з того! Верни менї назад моє страчене житє! Не видержу вже того, щоби дихати разом з тобою тим самим воздухом, ти нужденний, підлий трусе! Нараз вчули, як полковник страшно крикнув, відтак щось гримнуло, а жінка заверещала як не своїм голосом. Візник переконаний, що стало ся якесь нещастє, кинув ся до дверий і хотів їх виважити, підчас коли в серединї чути ще було крики. Але двері не подавали ся, а дївчата в своїм паленім перепудженю не могли подати нїякої помочи. Тодї той чоловік впав на спасенну гадку; він побіг до входових дверий і туди вибіг на подвірє, на котре виходили склянні двері. Половина вікна була отверта, як то звичайно бувало лїтною порою, і він без великого труду вліз до середини. Єго панї тепер вже не кричала, лиш лежала без памяти на софі, підчас коли нещасливий полковник лежав неживий ногами на кріслї, а головою на земли в калюжі крови близько зелїзної решітки коло коминка.

Коли візник побачив, що всяка поміч для єго пана вже за пізна, то перше, що єму прийшло на гадку, було очевидно отворити двері. Але тут стрітив перешкоду, якої не сподївав ся. Ключа не було в замку анї не можна було єго нїгде знайти в комнатї. Чоловікови тому не позіставало нічого иншого, як лиш знову вискочити вікном. Коли він небавком опісля

---

*) У вчерашнім фейлєтонї лишила ся в наслїдок недогляду в коректї разяча похибка: при самім кінци на другій сторонї треба читати: мстивости замість „метливости".

павши всіх средств оборони заступив з кількох фортів без борби і приказав ґен. Райсови підписати услівя капітуляциї соромні для Росиї. Сам же не поділяв судьби залоги і не пійшов з нею до неволї. На всї ті злочини назначує войсковий карний закон кару смерти. Ґен. Фок єсть співвинний у всїх зпочинах ґен. Штесля. Показав ся неспосібним і ставив опір приказам Штесля. О борбі під Кінчу зложив він фальшиве справоздане. Під покривкою, що нема муниції розпочав він в білий день відворот і виставив войско на великі страти. — Райс обжалований о співвину в зносинах Штесля. — Смірнов обжалований о то, що не показав досить енерґії, аби спинити злочини Штесля, Фока і Райса. — Так виглядають в сьвітлї правди славлені свого часу герої, котрих на основі їх фальшивих донесень навіть відзначували заграничні володарі за хоробрість.

Новинки.

Львів, дня 16-го липня 1907

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував в етаті урядників рахункових дирекциї лїсів і домен державних: радника рахункового, Юлїяна Січиньского, старшим радником рахунковим; ревідента рахункового, Станислава Побуґ Заржецкого, радником рахунковим; официяла рахункового Власія Потенцкого, ревідентом рахунковим; асистентів рахункових: Казим. Юре'ґо і Вікт. Борджемского официялами рахунковими, а практикантів рахункових: Станисл. Палку і Станисл. Дзядика асистентами рахунковими. — П. Міністер рільництва іменував асистентів лїсництва: Мартина Кавецкого і Здислава Ганьчаковского управителями лїсів і домен державних, а елева лїсництва Людв. Вацлявіка асистентом лїсництва. — П. Міністер скарбу іменував в етаті прокураториї скарбу у Львові ад'юнкта прокураториї скарбу дра Володисл. Любич Шидловского, секретарем прокураториї скарбу, а конципієнтів прокураториї скарбу: дра Стан. Ґоломба і дра Іґн. Вайнфельда ад'юнктами прокураториї скарбу.

— **На шляху Львів-Белзець** (Томашів) переходити будуть щоденно почавши від 16 липня до 29 вересня с. р. включно поміж Львовом а Бруховичами попри істнуючі вже поїзди льокальні ще поїзди ч. 2231 і 2232 з возами 1, 2 і 3 кляси після слїдуючого розкладу: поїзд ч. 2231 відходить зі Львова о год. 7·21 рано; зі Львова Клепарова о 7·27 рано: з Рісни польскої о 7·35 рано, а приходить до Брухович о 7·44 рано. — Поїзд ч. 2232 від'їздить з Брухович о год. 8·08 рано; з Рісни польскої о 8·18; зі Львова-Клепарова о 8·27, а приїздить до Львова о 8·32 рано. Від'їзди і приїзди подані після часу середно европейского.

— **Дрібні вісти.** Надзвичайні збори „Сили“, товариства руских слуг і зарібників у Львові, відбудуть ся дня 28-го с. м. о 4 год. по полудни у власнім льокали при ул. Бляхарскій ч. 11. — Посол Тим Старух, котрий тяжко був занедужав у Відни, має ся вже лїпше і за кілька днїв вийде із шпиталю. — Проф. ґімн. Маєр Балабан зґубив вчера на ул. Льва Сапіги портфель з квотою 370 корон і леґітимацією зелїзничою. — В трупарни при ул. Пекарскій укусила муха в руку п. Мих. Г., народного учителя. Рука зачервоніла ся зараз, а укушене місце почало пухнути. П. Г. побоюючись зараженя крови, пішов на стацию ратункову, де єму подано поміч. Укушене мух, що лазять по трупах або падлинї єсть дуже небезпечне і було вже нераз причиною смерти. — З Одеси доносять, що в однім з тамошних шпиталїв ствержено случай бубонової джуми. Недужий помер. Був то топник корабельний, котрий приїхав з Александриї в Єгипті, де в однім з готелїв занедужало 6 осіб, а між тими 5 Европейців на джуму. — Межи Камінкою а Нов. Санчем вискочила минувшої суботи з поїзду зелїзничого підчас їзди якась жінка незвістного назвища. Вислана сейчас за нею машина вже єї не застала на шляху. — Станиславівский суд засудив Якова Грача з Галича на два місяцї вязниці за обиду Є. Вел. Цїсаря. — В Крехівцях під Станиславовом знайдено в поли трупа незнаного чоловіка, лежачого під стиртою сїна. Комисия судово-лїкарска сконстатувала, що чоловік той помер на туберкули і походив мабуть із залїщицкого повіта.

— **Остережене.** Уряд громадский в Романові, бобрецкого повіта, остерігає перед хлопцем іменем Маріянко з Завадова, лїт около 14, котрий, коли хоче що говорити, довго пише ся, а до Русина говорить з польска по руски. Хлопець той то небезпечний злодій, котрий допустив ся в Романові крадежі 90 кор. і всїляких річий. Коли би хтось приймив єго на службу, то нехай зволить донести до уряду громадского в Романові.

— **Огнї.** В Жидатичах, львівского повіта, згоріла минувшого четверга церков. Огонь вибух в полудне по богослуженю для молодїжи, яке відбуло ся з нагоди закінченя шкільного року. Церков згоріла з цїлим внутрішним урядженем, а причиною огню було, здаєсь, неосторожне погашене сьвічок. — Нинїшний „Dzien. Polsk.“ подає коротеньку звістку, що містечко Рудник над Сяном стоїть в полумінги. — В ночи з пятниці на суботу о 11 год. вибух огонь в Домажири і знищив три господарства. Займило ся від стайнї віпта, котрому огонь все знищив. Шкода була лиш в части обезпечена.

— **Нещасливі пригоди.** З Поморян доносять: Два брата Урбаньскі, побережники в лїсах ґр. Романа Потоцкого, в Лещуках під Поморянами, набирали оногди дерево на фіру. Молодший, 27-лїтний Антін, набравши дерева, подавав братови набиту рушницю, взявши єї лївою рукою за люфу, а наставивши кольбою до брата. З незвістної причини рушниця вистрілила і цїлий набій грубого шроту, яким стріляють до серен, поцїлив Антона Урбаньского в лївий бік в само серце. Урбаньский згинув на місци. — Дня 11 с. м. стала ся в Перемишли така пригода: Селянин Стефан Заїло із Ненович, віз до міста фіру сїна, а не маючи гальми, хотїв при ул. Добромильскій в той спосіб сперти віз в розгонї, що сперав єго плечима. На нещасте не мав на стілько сили і впав під колеса воза, котрі перейшли єму через груди і роздушили їх. Нещасливого ледви ще живого відставлено до шпиталю в Перемишли.

— **З львівскої архиепархії.** Кваліфікацийний іспит для кандидатів на катехитів виділових шкіл відбуде ся 1. і 2. падолиста с. р. Просьби має ся внести (через ордин. шкільних комісарів) найдальше по день 1. жовтня. Також же іспит для кандидатів на катехитів середних шкіл і учит. семінаруй відбуде ся дня 31. жовтня, 1. і 2. падолиста. Просьби має ся внести також по день 1. жовтня. — На конкурс з реченцем по день 31. липня розписані парохії: 1) Бібщани, 2) Лукавиця нижна, 3) Зарудцї, 4) Городок і 5) катехитура при виділовій школї в Золочеві. — Крилошаньскі відзнаки дістали оо.: Ізидор Давидович з Радехова, Теодор Леонтович з Чех і Дмитро Розлуцкий з Жовчева. — Містодеканом козлївским іменований о. Омелян Дудрович з Таурова. — Сотрудниками назначені оо.: Володимир Яцишин в Лисятичах, Омелян Радикевич в Вишенці малій, Николай Миндюк з правом управи в Негівцях, Онуфрій Воляньский в Хмильнї і Семен Біленький в Щирці. — Завідателями іменовані: о. Володимир Ґурґула новоустановленої парохії при другій міскій церкві Преображения Господ. у Львові; о. Конст. Билиньский в Городку і о. Йос. Мизя в Зарудцях.

— **З руских ґімназий.** До рускої ґімназиї в Перемишли зголосило ся до вступного іспиту до приготовляючої кляси 24 а принято 23. До І. кл. зголосило ся 73, принято 67. З кінцем II. півроку 1907 р. було в тій ґімназиї 758 клясифікованих учеників. З того перший степень з відзначенем одержало 52 учеників,

---

вернув з полїцаєм і лїкарем, занесли насамперед паню, на котру, як понятно, найбільше було підозрінє, а котра все ще лежала без памяти, до єї комнати. Відтак поклали трупа полковника на софу і зачали докладно перешукувати цїлу комнату.

На голові старого полковника з заду знайшли може на 2 цалї довгу смертельну рану; хтось очевидно вдарив єго з цїлої сили якимсь тупим знарядом. Знаряду того не треба було довго шукати, бо зараз коло самого трупа лежав дивної форми костур з твердого дерева і з кістяною ручкою. Полковник мав збірку зброї, що походила ще з часів єго воєнної служби в заморских краях, а полїция здогадувала ся, що й сей костур належить до неї. Служба, що правда, говорила, що ще нїколи єго не видїла, але она могла легко не добачити єго межи тими многими ріжнородними річами, які знаходять ся в тім домі. Впрочім не викрила полїция нїчого такого, що впадало би в очи; а вже найбільше невияснимим позістає факт, що бракуючого ключа не знайдено анї в кишени панї Барклї анї у погибшого анї нїгде в комнатї і треба було кликати шлюсаря, щоби отворив двері.

Так отже, Ватзоне, стояла справа, коли я ві второк рано на жадане майора Мурфі поїхав до Альдершот, щоби помагати полїциї в єї змаганях. Признаєш менї, що справа вже чи сяк чи так була досить інтересна, але мої спостереженя переконали мене небавком, що поправдї була она далеко дивнійша, як то спершу здавало ся.

Заким я розглянув ся в комнатї, зачав я насамперед розпитувати службу, а то потвердило менї згадані факти. Лиш покоївка Джені пригадала собі одну обставину, про котру доси не було бесїди. Она сказала, що коли перший раз стояла сама під дверми, єї паньство в середині говорили так тихим голосом, що она не могла слів розуміти, лиш по тонї бесїди могла здогадувати ся, що чоловік і жінка сварять ся з собою. Колиж я зачав на неї напирати, то їй пригадало ся, що єї панї вимовила два рази імя Давида. То єсть дуже важне, бо викриває нам може причину сварки. Полковник, бачиш, називає ся на імя Джеймс.

Але що найбільше зробило враженє як на службі так і на полїциї, то було в страшний спосіб викривлене лице полковника. В нїм пробивало ся якесь таке перепудженє, якась така невисказана обава, що кілька осіб на сам вид єго особи аж зімлїло. Видко, що предвиджував свою люту судьбу і перепудив ся єї. То по части потверджує й погляд полїциї та каже здогадувати ся, що полковник видїв, як єго жінка кинулась на него, щоби єго убити. Коли хтось каже, що рана єсть преці з заду на голові, то се не має нїчо до річи, бо Барклї міг легко обернути ся, щоби уйти удару. Переслухати жінку було неможливо, бо она попала була в нервову горячку і в тім часї не була зовсїм при здоровім умі.

Панна Моррізон, з котрою, як знаєш, панї Барклї вийшла була того вечера, не могла подати полїциї нїякої причини, длячого би полковникова вернула до дому в злім гуморі.

Розвідавши то все, сїв я собі і викурив кілька люльок одна за другою, при чім я пробовав відділити в своїм дусї найважнїйші факти від побічних обставин. Без сумнїву найбільшої ваги точкою було то, що ключ десь так дивно пропав. Хоч і як старанно єго шукали, не можна єго було в комнатї нїгде знайти, отже хтось мусів єго десь винести або сховати. А що то не могли були зробити анї полковник анї єго жінка, се було так ясне як на-долони. Отже в комнатї мусїла бути якась трета особа; она могла влїзти хиба лиш крізь вікно а я мав надїю знайти якісь слїди тої загадочної людини або таки в серединї в комнатї або десь на мураві подвіря. Я поступав при тім після своїх випробованих способів, котрі ти, Ватзоне, чей знаєш і ужив їх всїх разом. На конець таки знайшов я слїд, але такий, якого я зовсїм несподївав ся. В комнатї був без сумнїву якийсь чоловік; я відкрив виразні слїди єго ніг на пятьох ріжних місцях: раз на гостинци, в тім місци, де він перелїз був через низький мур, два рази на мураві а два зовсїм слабі слїди на помальованій дощці коло вікна, крізь котре він мусїв був влїзти. Через мураву на подвірю мусїв він борзо бічи, бо кінцї єго чобіт відбили ся були значно глубше як обцаси. Але не так мене здивував сам той чоловік як єго товариш.

— Єго товариш!...

(Дальше буде).

перший степень 587 учеників, поправку в однім предметі 67 учеників, другий і третий степень 52 учеників. Серед року виступило 89 учеників. Причини сего треба шукати в бідноті нашої молодіжи, слабім підготовленю з сільских шкіл народних та великім переповненю перемиської руської ґімназиї, котре незвичайно утруднює працю учителя над слабо підготовлеными, більшої опіки вимагаючими учениками. — В руській ґімназиї в Коломиї клясифіковано в минулім півроці 655 учеників. Відзначаючий степень дістало 48 учеників, перший 502 і 7 приватистів, другий 38, третий степеня 15 і 1 приватист, поправок 52. Лихий поступ (без поправок дістало загалом 8·09% учеників).

— **Товариство „Шкільна Поміч" в Коломиї** приймe з початком шкільного року 1907/8 около 40 учеників руської ґімназиї (переважно з низших кляс) до бурси інститута. Своїм питомцям дає ціле удержанє, нагляд і домовий провід а також меншу поміч в науці. Оплата виносить на рік 4 кор. на інвентар, 2·40 кор. яко річну членьску вкладку до товариства, 2 кор. на кореспонденцию і 2 кор. до фонду на відбудову дому (по мисли ухвали загальних зборів 1907 р.), а місячно 34 кор. за удержанє і 1 кор. на пранє біля, все платне з гори. Хто бажав би бути принятим за меншою оплатою (однак не менше як 20 кор.), має предложити відповідно написане і потверджене сьвідоцтво убожества. Питомці мусять при приняттю виказати ся, що мають 6 пар біля, 6 рушників, 6 хустинок до носа, 2 пари обуви і три рази зміннити біле на постіль (все назначене). Кождий принятий дістає карту принятя, без котрої не може спровадитись до інститута. Подане з декларациєю, кілько обовязує ся місячно платити, належить внести на руки голови товариства директора ґімназ. Софрона Недільского до 25 серпня 1907.

— **Філія руского Тов. пед. в Буську** в часі сегорічних вакаций уряджує безплатний курс для підготовленя учеників до вступних іспитів в середних школах по вакациях. Управу курсу як і минувшого року віддано п. С. Демидчикови. Совісна праця згаданого управителя і гарний вислід заходів в повисшім напрямі минувшого року повинні бути найліпшою заохотою, щоби і на сї вакациї зголосило ся значнійше число участників в околичних сіл так повіту каменецкого як і бузецкого інтересовані віднесуть ся просто до п. С. Демидчука, замешкалого в Буську, де можуть порадити ся також і в справі шкіл і курсів промислових.

— **Тучі і повени.** Із Самбора доносять, що коло Конюшок сімянівских, положених при зелізници Львів-Самбір, Днїстер заляв поля, а гостинець стремить з води як яка гребля. Шкоди величезні. — Сильна градова туча навістила в днях 23, 25 і 26 червня громади Перемищини: Зоротовичі, Гдешичі, Дроздовичі, Міжинець, Боршевичі, Библо, Фредрополь і Комарничі спричинюючи шкоди на кількасот тисяч корон. — Дня 9 с. м. спала від давна непамятна градова туча на громади: Поповичі, Биків, Плешевичі, Новосілки, Тишковичі, Хідновичі, наносячи необчислені шкоди. Засіви і ярина, як також сади знищені зовсім. В Поповичах майже у всіх хатах повибивані вікна, в Хідновичах три будинки розвалені. — Над Віднем лютила ся оногди страшна буря зі зливою і наробила великої шкоди на полях, в городах і виноградниках. В Штадляв, в Нусдорфі і Кльостернайбурзї та в инших місцевостях Дунай вилив і наробив великої шкоди. На Семерінґу і Ракс лютила ся велика сніговиця. Також і з Чехії наспіла вість, що там була велика буря зі зливою. В многих місцевостях в Чехії і на Мораві ріки повиливали та понищили богато мостів. Подібні вісти надходять і зі Шлеска. В Опаві стоїть богато домів під водою, але з людий доси ніхто не погиб. З Ішль доносять, що ріка Травн в наслідок кількаднев-ної зливи так прибула, що вода залила в місті есплянаду.

— **Страшна пригода на зелізници.** Гостинцем з Туськова до Белза їхали оногди три панночки. Саме під містом, де через гостинець переходить шлях зелізничий, наїхав поїзд зелізничий з цілим розгоном на віз і в одній хвили розбив єго, при чім згинули дві панночки, внучки п. Ґравера, посесора з Туськова, а візника і трету панночку страшно покалічило. Візник по кількох годинах страшної муки помер а четверта жертва катастрофи також чи ледви буде жити.

— **Смерть від грому.** В Сільци белзкім, сокальского повіта сховало ся оногди підчас тучі троє дівчат до каплиці, стоячої в поли. Нараз вдарив грім в каплицю і убив одну з дівчат, другу приголомшив а третій спаралїжував ногу. З каплиці відпало лиш кілька дахівок. — В Ляцкім шляхотскім убив грім Йосифа Княгиницкого в хвили, коли той мав стріляти до заяця. — В Яремчу убив грім Гриця Балащука, робітника зелізничого, підчас роботи на шляху зелізничім.

— **Труп незнаного чоловіка.** Дня 12 с. м. найдено на публичній дорозї між Куликовом а Надичами трупа якогось в околици зовсїм незнаного мужчини, імовірно жебракаволоцюги. Одягнений він в знищене чорне убранє, в міский фільцовий капелюх, без чобіт. Не знайдено при нїм жадних паперів анї гроший. Ріст єго 146 цм., волосє 3 цм. довге, чорне, до гори зачесане; борода шпакована 6 цм. довга; синї очи, орлиний ніс; літ міг мати 48—50. Погиб він в ночи з 11 на 12 с. м., імовірно утопив ся підчас великої зливи і виливу ріки в Куликові. Хто міг би дати про покійного якусь докладнійшу відомість, зволить з тим зголоситись устно або письменно до ц. к. повітового суду в Куликові.

Телеґрами.

Відень 16 липня. Комисия буджетова приняла провізорию буджетову і вибрала звітником в повній палаті пос. Кіярі'го. Приняла також резолюцию предложену дром Віттеком в справі зміни розпорядженя що до оплат почтових і телеґрафічних. — Підчас дискусиї зложив пос. Романчук слідуючу заяву: Зваживши, що теперішне правительство перевело реформу виборчу, в котрій галицкі Русини в зовсїм виїмковий спосіб покривджені і без порівнаня поставлені по заду за всіма народами Австриї; зваживши, що також при переводженю нових виборів до Ради державної правительство в Галичині терпіло давні надужитя виборчі; зваживши, що правительство ухвалу галицкого сойму, звернену безпосередно против Русинів і у великій мірі для них шкідливу, а містячу в собі специяльні, в ніякім краю не обовязуючі постанови виїмкові, зважило ся предложити до найвисшої санкциї, мимо рішучого протесту руских послів і цїлого руского народу; зваживши дальше, що правительство полишило й на дальше ворожу Русинам систему цілої адміністрациї в Галичині і дало вільне поле самоволи галицких властий і їх орґанів; зваживши наконець, що Русини взагалі в кождім взгляді бувають трактовані зовсїм виїмково і без порівнаня гірше як всї инші народи в державі і що ставить ся на кождім кроці перешкоди їх культуральному, господарскому, народному і політичному розвиткови і розвиток той обмежує ся:

Заявляю в імени всїх моїх товаришів, що будемо боронити ся всіма силами від такого трактованя і будемо поборювати кожде правительство, котре до того допускає і для того будемо голосувати против провізориї буджетової.

П. Василько звернув увагу партий, що Русини мають можність вимусити свої жаданя. Они дають правительству час до осени. Коли правительство до тої пори позістане байдужне для руских жадань, то Русини витягнуть з того остаточні консеквенциї. Бесїдник жалував ся також на упослідженє Буковини і обговорював подрібно дотичні жаданя і браки які суть в тім краю.

Відень 16 липня. На нинішнім засїданю палати послів, по відчитаню внесень і інтерпеляций приступлено до наради над пильним внесенем пос. Удржаля в справі нещасть елементарних.

Рим 16 липня. „Giornale d'Italia" в теплих словах коментує з'їзд в Дезіо і каже, що сама вже обставина, що бар. Еренталь приїхав до Італії, єсть доказом, що Австро-Угорщина єсть далекою від охоти добичі і від воєнних плянів, які її заєдно приписують.

Турин 16 липня. Міністри Еренталь і Тіттоні разом з амбасадором Ліцовом, послом Ґаґерном і шефом кабінету Боллятім прибули тут вчера о 11 год. вечером.

Льондон 16 липня. Палата послів відкинула 404 голосами против 111 вотум недовіря для правительства за єго становище в справі упривілейованого трактованя колонії, по чім принято резолюцию, на котру згодило ся правительство.

Софія 16 липня. (Болг. Аґ.) Нині рано виконано вирок смерти на особі Петрова, убийника Петкова.

Сеул 16 липня. (Б. Райт.) Відвідини японьского міністра справ заграничних Гаяші викликали в цісарскій палаті обаву. Цісар недовіряє японьским воякам і старає ся окружити ся корейскою сторожию.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **8·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).